

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

3. ROČNÍK - ČÍSLO 30 - PRÁZDNINY 2005

Příští týden oslavíme slavnost věrozvěstů a spolupatronů Evropy sv. Cyrila a Metoděje a na Velehradě se uskuteční tradiční celonárodní pouť a koncert lidí dobré vůle.

Duchovní slovo

Pán Ježíš přistupuje velmi mile k lidem, kteří mají těžkosti ve svém životě. Říká přece v dnešním evangeliu: „Poďte ke mně všichni“ ... „já vás občerstvím.“ ... „učte se ode mě“ ...

V Jeho přítomnosti se mohou všechny těžkosti stát snadnými a lehčími. Všichni dobře víme, že pokud se máme obětovat pro něco nebo pro někoho, tíha oběti záleží na našem vztahu k člověku pro kterého máme něco obětovat. Když máme někoho velmi rádi, ani si nevšimneme, že se něčeho vzdáváme. Při velké lásce nám naše obětování se pro druhého může dokonce působit i radost. Evangelia stále uvádějí Ježíšovu starostlivost o člověka. Svátý Řehoř Veliký uvádí, že Ježíš „všude zanechal příklady svého milosrdenství.“ Křísí mrtvé, léčí slepé, očišťuje malomocné, vrací řeč a sluch hluchoněmým, osvobozuje posedlé...Někdy čeká, až mu nemocného přinesou, ale jindy říká: „Přijdu a uzdravím ho.“ Dokonce i v posledních chvílích, když umírá na kříži, se stará o ty, kteří Ho obklopují. Vydává sám sebe především z lásky.

Máme ho v tom také následovat. Nemáme jenom dávat svá břemena na ramena druhých, ale pomáhat nést břemena jiných. Snažme se být tedy užiteční a dovolit Pánu, aby nás používal v nesení křížů jiných lidí. Tím, že vidíme kolem sebe potřebné a jsme ochotni jim pomáhat, dostáváme sílu i své těžkosti snáze snášet a lehčeji na sebe zapomínat. Jistě i takový postoj se Pánu líbí. Toto je určitý způsob, jak Ho následovat a pak budeme obdařeni i silou Božího požehnání. Přeji všem, aby i během prázdnin a dovolených každý načerpal novou sílu pomáhat druhým a následovat našeho Pána v dalším životě.

otec Emil

SECRETARIA DI STATO
PRIMA SEZIONE - AFFARI GENERALI

Vatikán, 3. června 2005

Důstojný pane,

u příležitosti zvolení papeže Benedikta XVI. na Petrův stolec
zasílali farnici Vaši farnosti laskavě blahopřání Svatému otci.

Jeho Svatost si velmi cení tohoto gesta, které dosvědčuje
upřímnou oddanost a opravdovou lásku k němu i jeho poslání a
srdečně za něj děkuje. S přáním hojných Božích milostí rád uděluje
zvláštní apoštolské požehnání Vám i všem farníkům.

V Kristu Váš,

Leonardo SANDRI
substituit

Důstojný pán
Farář Římskokatolické farnosti
ve Fryštáku
P. Ignace Stuchlého 25
763 16 Fryšták

Naše poutní místa

Radhošť - kaple sv. Cyrila a Metoděje

Toto poutní místo leží na hřebeni Beskyd a dostaneme se na něj z hlavní silnice mezi Rožnovem pod Radhoštěm a slovenskou hranicí. V Prostřední Bečvě odbočíme vlevo na Pustevny a odtud je to na Radhošť pěšky po hřebeni asi 4 km.

HISTORIE A POPIS POUTNÍHO MÍSTA

Podle zbožné pověsti solušní bratři sv. Cyril a Metoděj zrušili pohanské uctívání boha Radegasta a postavili na tom místě kříž. Roku 1735 byl na Radhošti postaven dřevěný kříž, ke kterému se konaly několikrát do roka poutě. Ten byl později nahrazen křížem kamenným (1805), ten nynější je z roku 1808.

V letech 1897-98 byla postavena dřevěná kaple, financována ze sbírek konaných na celé Moravě, do které namaloval Adolf Liebscher „Valašskou Madonu“, umístěnou na bočním oltáři. Jedna kopie obrazu je dokonce ve vatikánských sbírkách, druhá pak ve frenštátském kostele. Do nynější podoby byla kaple uvedena v letech 1925-26. Byl vybudován dřevěný ochoz kolem kaple, portál a věž se zvonící.

Výzdoba kaple je prostá – hlavní oltář je ozdoben křížem a sochami našich věrozvěstů, boční je zasvěcen sv. Václavovi. Frenštátský rodák, americký sochař Albin Polášek, zhotovil v r. 1930 monumentální sousoší sv. Cyrila a Metoděje, umístěné za kapli a také známou sochu Radegasta, kterou obchází poutníci po cestě.

O potřeby kaple na Radhošti pečuje od jejího vysvěcení

Matice radhošťská, která byla znovu obnovena v roce 1994. Poslední opravu zažila kaple v roce 2000, kdy byla zrekonstruována celá zvonice.

POUTĚ

- ❖ **poslední sobota v květnu**
(mše sv. v 11 hodin)
- ❖ **zahájení poutní sezóny na slavnost sv. Cyrila a Metoděje (5. 7.)**
(mše sv. v 9:30, 10, 11 a 14 hodin)
- ❖ **poutní sezóna do druhé soboty v září**
(mše sv. vždy v sobotu v 11 hodin)

DUCHOVNÍ SPRÁVA

Římskokatolický farní úřad Frenštát pod Radhoštěm.

-pn-

Otec Johnny

Věřím, že všichni už jste stačili zaregistrovat, že ve Fryštáku (na DISu) máme nového kněze – je jím otec Jan Komárek (známý pod přezdívkou Johnny) – jinak bývalý provinciál českých salesiánů. Redakce Farničku přináší krátký seznamovací rozhovor, ve kterém bychom otce „Johnnyho“ chtěli tak trochu představit...

✓ *Otče, můžete nám prozradit něco o sobě?*

Narodil jsem se přes jeden kopec odtud, ve Zlíně (samozřejmě v porodnici). Bylo to v roce 1957, v zimě, v únoru. Jako benjamínek, nejmladší ze čtyř sourozenců. Mí rodiče nejsou rodilí zlíňáci, přišli sem za prací, poznali se tu a vzali během války v roce 1943. Narodilo se jim děvčátko, Liduška, která však po půlroce zemřela na nějakou tu

dětskou nemoc - bylo to ještě za války v roce 1944. Konec války naši oslavili narozením bráchy Tondy. Po čtyřech letech se narodila moje sestra Libuška.

Po základní škole jsem se rozhodl jít na strojní průmyslovku ve Zlíně, kde studovalo už několik mých kamarádů z našeho ministrantského a lektorského sboru.

✓ *Co Vás přivedlo ke kněžství? A proč jste si vybral právě salesiány? (nebo si vybrali oni Vás?)*

Kněžství mne přitahovalo už od mých 12 let, kdy jsem začal ministrovat. Vážněji jsem o tom začal uvažovat již na konci osmé třídy. Věděl jsem, že pro přijetí do semináře potřebuji maturitu, a tak jsem šel na střední školu. Jak to bylo se salesiány? Když mi bylo 16 let, přišel do Zlína jako jeden z kaplanů (byli tehdy 4) salesián. Začal si nás ministrantů víc všímat a tak jsem pomalu poznával, kdo to byl Don Bosko a jaké dílo založil. A nebylo to jen na něm. Začal nás starší posílat na víkendové akce, které pořádali i jiní salesiáni, samozřejmě, že v té době tajně. Víc a víc jsem poznával, že salesiáni pokračují ve svém životě i činnosti, i když komunisté si mysleli, že řehole zrušili. Po jednom rozhovoru jsem pochopil, že je možné i dnes (v roce 1974) vstoupit do kongregace salesiánů, a tak jsem o to požádal. Tehdejší provinciál (Dominus – P. František Míša) mne přijal a začal jsem tajný noviciát. Bylo to, když jsem dělal poslední rok průmyslovky. Bydlel jsem doma u rodičů, kteří nic netušili a každou neděli odpoledne jsem chodil na faru k onomu salesiánovi, který byl mým novicmistrem a uváděl mne do salesiánského zasvěceného života. Po maturitě, na podzim, před odchodem na vojnu, jsem složil své první sliby. S provinciálem jsme se dohodli, že po skončení vojny podám přihlášku do semináře a když mne přijmou, že budu studovat oficiálně. Stalo se tak, ale nikde jsem nemohl říct, že jsem salesián proto, tak jako ostatní řeholníci, kteří v Litoměřicích studovali, jsme navenek vystupovali jako diecézní Bohoslovci a později kněží.

✓ *Ve kterých farnostech jste působil?*

V roce 1983 jsem byl vysvěcen a nastoupil jsem jako kaplan na Velehradě. Po třech letech jsem byl jmenován farářem v Blatnici pod Svatým Antonínkem. Jak již jméno naznačuje, kromě farnosti tam je poutní místo se svými typickými poutěmi. Než jsem se tam stačil pořádně rozhlédnout, přišel listopad 1989. Konečně jsem se mohl oficiálně přihlásit k tomu,

že jsem salesián, a proto jsem putoval dál. Nejprve do Ostravy, kde nám vojáci vrátili poničený kostel sv. Josefa, z kterého si udělali tělocvičnu a z bočních kaplí sklady. Kostel se začal opravovat, ale já jsem se stěhoval do Hodoňovic u Frýdku-Místku, kde jsem byl pověřen vedením našeho noviciátu. V roce 1995 jsme se s noviciátem přestěhovali do Prahy - Dolních Počernic. Po osmileté službě novicmistra si mne tehdejší provinciál P. Benno Beneš vybral za svého zástupce (vikáře). Po roce v této službě mi jednoho dne telefonovali z Říma. Náš regionální rádce P. Albert Van Hecke mi sdělil, že se mnou chce hovořit náš hlavní představený. Když jsem se k němu dostavil, položil mi otázku, zda přijímám službu provincála v naší provincii.

✓ *Jako provinciál jste určitě procestoval spoustu zemí – které? A co zajímavého jste tam zažil?*

Nejčastěji jsem byl v Itálii, respektive v Římě. Tam jsem jezdil tak dvakrát do roka, jednak kvůli kontaktu s naším vedením, ale i navštívit naše spolubratry, kteří tam studují nebo pracují v poutním domě na Velehradě. Samozřejmě Řím, Vatikán, to je centrum křesťanství s jeho dějinami, spousta krásných míst a staveb. Další návštěvy byly spojeny se setkáváním provinciálů našeho regionu Severní Evropa. Hned první má cesta byla na Maltu. Ta je sice nejjihnější částí Evropy, ale je součástí irské provincie. Bylo to na konci dubna, ale teploty se šplhaly skoro ke 30°C. Mezi zajímavosti bych zařadil, že se tam skoro 100% obyvatelstva hlásí ke katolické víře a jezdilo tam strašně moc škodovek, ale s volantem napravo, protože se tam jako v Anglii jezdí nalevo. Pak jsem byl v Polsku, Maďarsku, Slovinsku, Chorvatsku, Německu, Holandsku, Anglii a Irsku. Setkání byla většinou na tři dny. Náplní byla konference na určité téma a jedno odpoledne bylo spojeno s návštěvou místních pamětihodností.

✓ *Co bude Vaším hlavním úkolem ve fryštáckém Disu ?*

Od 1. července dělat ředitele. Vystřídám tak Otce Františka Bezděka, který tím bude volnějším pro práci s mládeží, hlavně v projektu Orientačních dnů. Co všechno je s tím spojeno, teprve poznávám, a o to se s vámi budu moci podělit až někdy později.

-pn-

Proní svaté přijímání (12. 6.)

V našem kostele přijalo poprvé Tělo a Krev Páně 25 dětí. Prý to byl mimořádně silný ročník, slyšel jsem z několika stran. Kluci i děvčata (kterých bylo „jen“ 7) se už moc těšili. Dlouho před začátkem mše svaté byl kostel zaplněn rodiči, babičkami, dědečky, staršími i mladšími sourozenci, ale také dalšími farníky, kteří si možná přišli připomenout ten den, který kdysi změnil nebo mohl změnit jejich víru. V jedné z posledních příprav otec Emil vyjádřil přání, že by bylo dobré, kdyby děti mohly přijímat co nejčastěji a že by je rád i s rodiči viděl v kostele. Věřím, že se toto jeho přání naplní, i když on už u toho nebude.

Možná však pro mnohé z těchto dětí zůstane nevyužitou připomínku jejich víry pouze fotografie, která časem vybledne, a to by bylo opravdu velmi smutné. V těchto dnech děti vyplňují své přihlášky do náboženství na nový školní rok – bude zajímavé vidět, kolik z těch, kteří minulý měsíc poprvé přijímali, se mezi nimi znovu objeví.

Na závěr bych ještě jednou rád za celou naši farnost poděkoval otci Emilovi nejenom za přípravu našich dětí, ale i za vše, co se mu podařilo za ty tři roky udělat. A protože odchází do nedalekých Slušovic, věřím, že se s ním v našem kostele budeme setkávat i v budoucnosti.

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštácká farnost v minulých stoletích

22. KOSTEL – varhany (pokračování)

Generální oprava a přestavba varhan – příprava

P. Piják zaslal posudek z listopadu 1973 (vyhotovený zaměstnanci Dřevozpracujícího družstva v Českém Brodě – provozovna Organa v Kutné Hoře) arcidiecéznímu kolaudátorovi prof. Antonínu Schindlerovi, který po prohlédnutí varhan (9. ledna 1974) a prostudování předložených materiálů vydal posudek na stav a konstrukci varhan a také na dříve zmiňovaný návrh provedení jejich rekonstrukce (taktéž ze dne 9.1.1974). Tato zpráva je velmi zajímavá, protože je v ní uveden podrobný popis varhan, tzn., že se zde dozvídáme, jak vypadaly před provedením přestavby. Zajímavou informací je např. to, že píšťaly v pozitivu (malá skříň vestavená do zábradlí kůru) jsou původní cínové, za 1. světové války nebyly tedy zabaveny a jsou pouze natřeny stříbrnou emulzí. U píšťal v prospektu varhaní skříň (ty, které jsou vidět zvenčí) si kolaudátor nebyl jistý tím, jestli jsou cínové, protože je neprohlížel, ale z informace ve farní kronice jasně vyplývá, že původní cínové píšťaly byly za 1. světové války zabaveny. Celá varhaní skříň měla být zachována v původním stavu, pouze mohla být posunuta o 50 cm dopředu, což jistě nebylo dodrženo, protože skříň byla v r. 1977 přetřena novým nátěrem, takže ztratila svůj původní vzhled. Jinak bylo ještě doporučeno naimpregnování celých varhan přípravkem proti červotoči, aby se prodloužila životnost všech dřevěných částí. Co se týká technického stavu, tak byly varhany označeny za naprosto nepoužitelné s tím, že jejich rekonstrukce je jednoznačně nutná.

Apoštolský administrátor Josef Vrana povolil rekonstrukci varhan 17. ledna 1974. 23. ledna 1974 zaslal P. Piják Dřevozpracujícímu družstvu informace z posudku arc. kolaudátora s tím, že upouští od provizorní opravy původních varhan a to z toho důvodu, že farnost musí šetřit na generální přestavbu. Ta byla naplánována na rok 1976. 23. dubna 1974 přijel na faru zástupce ORGANY, Kutná Hora, aby projednal veškeré náležitosti související s rekonstrukcí.

Smlouva o provedení rekonstrukce varhan byla uzavřena 14. května 1974 mezi římskokatolickým farním úřadem Fryšták a Dřevozpracujícím družstvem v Českém Brodě – provozovna ORGANA, varhany, Kutná Hora. Oprava měla být provedena buď na podzim r. 1976 a nebo v létě 1977. Ke smlouvě je přiložen také aktualizovaný rozpočet z 8. května 1974, ve kterém je oprava vyčíslena na 295 840,- Kčs. Smlouva byla schválena okresním církevním tajemníkem v Gottwaldově i apoštolským administrátorem Josefem Vranou v Olomouci.

Pro farnost to znamenalo, že se bude muset připravit na mimořádné finanční výdaje, protože částka na opravu byla vyčíslena na přibližně 300 tisíc, ale bylo jasné, že náklady budou ještě vyšší. K tomu ještě v r. 1976 přibyla objednávka na generální opravu věžního hodinového stroje s instalací elektrického natahování, spočítaná na zhruba 30 000,- Kčs.

Vít Němec

ORLÍ HNÍZDO 2005

Po Vánocích s Rybovkou, pak bowlingu a trnčenci, po velikonočním návniku (o tom všem jsme zde již dříve informovali), přišly pro zpěváky na řadu Velikonoce, svatodušní svátky a nakonec 1. svatě přijímání, vždy s několika vybranými písničkami. A pak zůstalo už jen Orlí hnízdo. V průběhu sezóny se to zdálo (jako vždy) tak daleko. A dnes už je to (jako vždy) zase pryč. I ta sezóna, i to *hnízdo*. Nastaly zpěvácké prázdniny. Ale teď zpět ještě k tomu *hnízdu*.

Protože se *hnízdo* zpěváků opakovalo již pořetí, nebylo třeba tak podrobných instrukcí k cestě či vybavení a jídlu. Každý již tušil, co ho čeká. V rámci přípravy se podařilo zajistit i duchovní doprovod (otce Komárka – Johnnyho). A když se ukázalo, že předpověď počasí je tentokrátě výborná, nezbyvalo, než se jen těšit.

A pak, v pátečním podvečeru, se už do *hnízda* slétaly jednotlivé skupiny účastníků. No, let to ve skutečnosti zrovna nebyl, a tak některé posádky málem ztroskotaly těsně před cílem na vlhkém povrchu strmého lesního stoupáku. Přičemž prověřovali – někdo dokonce velmi intenzivně – otěruvzdornost spodků svých vozidel. Přestože vážné důvody přinesly několik omluv, sjelo se nakonec celkem 33 účastníků, 14 dospělých a 19 dětí a mladých. Ukázalo se dokonce, že zájem zúčastnit se pobytu má i jeden čtyřnohý účastník. Byl přijat. A brzy se prostory *hnízda* zásluhou aktivit omladiny zaplnily řádným ruchem. Noc už byla hodně pokročilá, když se maminkám podařilo nasměrovat ratolesti ke spánku (některé se poté samy z uspávání už nevzpamatovaly). Chlapi zatím rozvážně mudrovali na zápraží a nasávali příjemnou atmosféru (...). Až nedlouho před půlnocí se program přesunul dovnitř, kde pokračoval společnou debatou. Panující pohodě odpovídaly i představy programu na další den.

Ovšem ráno bylo všechno jinak. Už v polospánku postřehli někteří z účastníků neblahý intenzivní šum – dešť, ba lijavec! Tato nečekaná okolnost výrazně narušila ranní probouzení. První bod programu - ranní mše svatá – však měl účinek uklidňující. Poté, při snídani (chlapi si opět dopřávali Zdeňkovu, anglickou), když dešť již ustal, byly spřádány aktualizované plány. A na tomto místě musíme přiznat, že se opět našli výtečníci, kteří nesplynuli zcela s kolektivem a (pod průhlednou záminkou nedostatečného vybavení do deště) vymýšleli alternativní program. Čímž přidělali vrásky neformálním organizátorům pobytu (heslo „no program“) a nám zkomplikovali i přehlednost tohoto našeho pojednání. No, každý jsme nějaký a odborně připravení vedoucí týmů, tvůrci programů apod. s tím počítají. A slouží ke cti všech, že ani tato, jinak velmi politováníhodná okolnost, nijak nenarušila panující pohodu a soulad. Ale zpět již k sobotnímu dopolední.

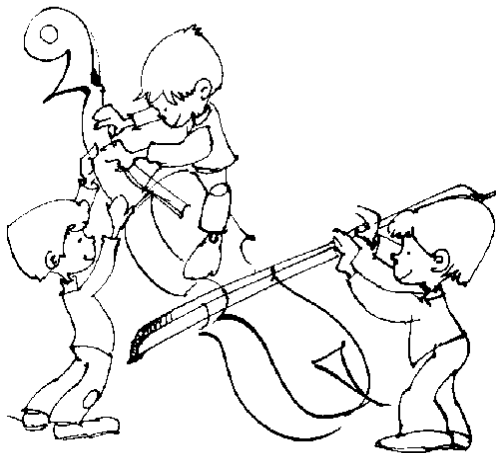
Větší část účastníků se, vzdor hrozbě těžkých mračen, vydala vstříc vrcholům Beskyd. Heroická expedice jim nakonec přinesla sladké ovoce v podobě zdolání

vrcholu památného Radhoště. Hlouček ostatních, kteří se tohoto strhujícího dobrodružství zalekli, se vydal zkoumat okolí bližší, tedy oblast přilehlé obce Pstruží. I tato výprava přinesla své sladké plody, tentokrát ve formě lahodných nanuků a seznámení s další salesiánskou chalupou, na níž právě finišují dokončovací práce. Přidanou hodnotou zde byla po návratu nelíčená pohoda, panující ve ztichlém *hnízdě* v poledních a odpoledních hodinách, která po obědě vrcholila dokonalou relaxací v horizontální poloze. Abychom však našim sirotečkům nekřivdili, nutno dodat, že po kávičce program proložili i činnostmi ve prospěch cestovatelské většiny – dřevorubeckou prací na přípravě večerní vatray.

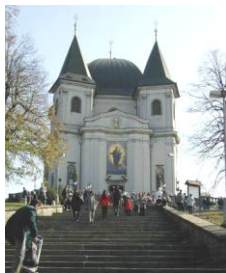
Po návratu většinové expedice (když se nenaplnily ranní obavy a všechna vozidla se opět vydrápala lesním stoupákem až nahoru) nastal ve *hnízdě* opět obvyklý firmol, který se po čase přesunul do venkovních prostor k ohýnku. To už se ovšem začalo ochlazovat a vítr si pohrával s dýmem, čímž „zpříjemňoval“ posezení. Děti pobíhaly a bavily se, někdo opékal, někdo debatoval, někdo permanentně utíkal před kouřem. Nakonec chlad a tma zahnyly postupně všechny do *hnízda*. Tady se trochu rozběhl zpěv (vždyť šlo o pobyt zpěváků). Byl to návrat zejména do let šedesátých a především do éry Hlaholíku. Třeba takový Zelený pláň, Slaboch Ben, hm ... Probíhalo ovšem samozřejmě i uspávání dětí (z něhož se někteří, tak jako včera, už neprobrali). Pak zase přišel čas pro debatu, pro kouzelnickou vsuvku (Johnny) i pro hru. Ale to už někteří změkčilci, vzhledem k denní (vlastně noční) době, postupně odpadávali.

A je tu neděle. Ráno bylo trochu ospalé, ale snídaně potěšila a následoval volný čas. Potom všichni společně prožili mši svatou v místní jednoduché a příjemné kapli. A připomenuli si, že je třeba neustále si uvědomovat hodnotu svých blízkých i ostatních bližních (více než vrabci ...). Následoval oběd – tradičně výborné špagetky – a poté se již vše nachylovalo k odjezdu. *Hnízdo* bylo pulírováno a uváděno do původního (případně i lepšího) stavu a po kávičce (pro děti sladkých jahodách) nastalo velké fotografování, po němž se již jednotlivé výpravy postupně loučily a vydávaly k domovu.

Tož – audieu, přátelé. A pěkné prázdniny...

-po-

PĚŠÍ POUŤ SPOLČA NA HOSTÝN ANEB NOMINAČNÍ ZÁVOD NA VYSOKÉ TATRY

V sobotu 18. června se uskutečnila pěší túra fryštáckého spolča na Hostýn. Výchozí bod byly Přílepy, ale někteří šli třeba až z Holešova či Martinic. Sešlo se nás docela hodně, ale musíme kriticky říct, že převážně mužské populace. Že by marketingová chyba Franty Bezděka, který tento výlet koncipoval jako „nomináční závod“ na prázdninovou akci ve Vysokých Tatrách? Nu, ať tak či onak, našly se nakonec i odvážné slečny. Cesta začala prvním stoupáním ke kapličce nad Přílepy, kde jsme všichni vyslechli několik slov od našeho „vůdce“ Franty. A pak už jsme se s vidinou něco kolem patnácti kilometrů vydali na hlavní část pochodu. První zastávka byla na Hrádku, kde byli někteří trošičku zklamaní, protože čekali nějakou historickou stavbu. Odtamtud jsme po turistických značkách došli až na Rusavu. Tady se díky náročné cestě po asfaltu pole „závodníků“ trochu potrhalo. Po průchodu táhlou vesnicí všechny čekalo náročné stoupání ve velkém vedru. Zasloužený odpočinek a další přestávka se uskutečnily na Skalném. Tady se opět vytáhl František, který celou cestu nesl horolezecké lano a výstroj. Ti, kteří měli dost odvahy a malý pud sebezáchovy, si vyzkoušeli slaňování a až na nějakou tu modřinu se nikomu nic nestalo, což jsme opravdu nečekali. V dále už nás volal Hostýn, a tak jsme vyrazili dál. Za chvíli už jsme byli na místě. Po návštěvě baziliky jsme si všichni dali výborný oběd v poutním domě. Kynuté knedlíky či smažený sýr byly zaslouženou odměnou za heroický výkon. Franta Bezděk jako vždy

nestačil zdravít všechny možné známé, a tak jsme ho nechali jeho osudu a rozešli se za komercí. Byl by hřích nezakoupit nějaký ten turecký med. Nazpět už nás čekal jen sestup do Bystřice a odjezd autobusem domů. Byl to pěkně strávený den a k úplné „radosti“ jsme se všichni povinně nominovali na prázdninové túry ve Vysokých Tatrách, na což se především děvčata těší celý rok. Tak uvidíme, jak to všechno dopadne...

Peťa Popelka

Farní den (26. 6.)

Minulou neděli se již podruhé uskutečnil tzv. Farní den. Šlo o neformální setkání, které se dalo pojat také jako rozlučka s otcem Emilem. Dospělí farníci si popovídali, kluci uspořádali fotbalový turnaj a drobtina, které bylo opravdu hodně, se pořádně vydováděla. Nechybělo občerstvení a každý si mohl na ohničku opéci špekáček. I počasí vyšlo bezchybně, a tak byli všichni jistě spokojeni. Jediným „nedostatkem“ byla minimální účast mládeže...

Ministranti neprozentují Ministranti reprezentují

V sobotu 4. června se v Trnavě konal turnaj ve floorbalu, kterého se zúčastnili i fryštáctí ministranti. Celkem dorazilo 5 družstev, a tak bylo rozhodnuto, že bude hrát „každý s každým“. Aspoň si to všichni užili.

Naši kluci moc šancí proti sehraným týmům odjinud neměli, ale nevzdali to. A tak se jim podařilo vyhrát aspoň poslední zápas. Díky tomu skončili 4. a poslední místo převzali jejich soupeři.

Turnaj se hrál v tělocvičně v Trnavě a byl dobře organizovaný, bez zmatků a zbytečných prostojů. Škoda jen, že organizátoři zřejmě nikdy nebyli na jiném sportovním klání, protože i během zápasů tělocvičnou burácela rocková hudba, takže se neslyšeli ani hráči navzájem ani organizátoři.

Kluci jsou nadšení a houževnatí – jediné, co jim chybí, je taktika a strategie hry. A k tomu by potřebovali někoho, kdo hře rozumí a občas by jim věnoval trochu svého času. Se Standou Skaličkou jsme totiž byli jediní dospěláci, kteří na celém turnaji byli.

-fk-

Pro kompletnost dodáváme, že turnaje se zúčastnili i ministranti střední kategorie, kterým se však turnaj vůbec nevyvedl a skončili na poslední příčce. Avšak **není přece důležité vyhrát, ale zúčastnit se!** Příště to bude jistě lepší...

K zamyšlení...

KDYŽ UŽ NEVÍŠ, JAK DÁL, LEŤ POSLEPU...

*Když už nevíš jak dál,
leť poslepu jako pilot v mlze
a svěř se vedení
toho druhého – neviditelného.
(Phil Bosmans)*

- ❖ Andělem je ten, koho Bůh pošle nečekaně a nezaslouženě do tvého života, aby ti rozsvítil pár hvězd na cestě temnotou.
- ❖ Vyprahlost mě cestou životem nemůže dostat na lopatky, protože vím o oáze.
- ❖ Humor a trpělivost jsou dva zdatní velbloudi, na kterých lze šťastně zdolat cestu pouští.

(Phil Bosmans)

JÍT CESTOU, KTEROU NECHCEŠ...

Nevěřím v Boha některých teologů...

Po celý svůj život jsem zakoušel Ježíšovu přítomnost, zvláště ale v kritických okamžicích. Dokáže tě totiž dovést až na pokraj zoufalství, aby tě přiměl jít správnou cestou, kudy ale momentálně jít nechceš. Bůh má ale spousty pomocníků, říkám jim „andělé“, andělé s lidskou tváří, kteří se objevují ve tvé blízkosti v nejkritičtějších chvílích jen proto, aby ti dali zakusit jeho lásku a péči.

Nevěřím v Boha některých teologů, kteří o něm mluví abstraktně a často nesrozumitelně. Já věřím v Boha, který je mi neustále nablízku, přítomen se svou nezměrnou láskou. Prožíval jsem na cestě životem stále jeho přítomnost a příspěvní. Cítil jsem se vždy zcela v Božích rukou.

Bůh je pevnou půdou pod mýma nohama. Na vlastní kůži jsem zakusil, že obrací k dobrému všechno v životě těch, kteří ho milují.

převzato z internetových stránek www.pastorace.cz

Katolíci

Minulý týden se v tisku objevil článek o stavu církvi v ČR – možná by měl být pro nás všechny tak trochu varováním – i to je důvod, proč jsme se rozhodli jeho část ve Farničku zveřejnit...

Česká republika je považována za jednu z nejvíce ateistických zemí na světě. Podle sčítání lidu z roku 2001 o sobě téměř 60% obyvatel tvrdí, že jsou bez vyznání, a k víře v Boha se hlásí necelých 30% lidí a jejich počty stále ubývají.

Ještě méně je těch, kteří se pravidelně zúčastňují obřadů – v kostelech bývá v neděli zhruba desetina věřících.

Nejčastěji se lidé hlásí k Římskokatolické církvi, na druhém místě je Českobratrská církev evangelická. Třetí nejvyšší počet věřících má Církev československá husitská.

Počet věřících pomalu klesá - například za katolíky se v roce 1991 považovaly více než 4 miliony obyvatel, před čtyřmi lety už to bylo jen 2,7 milionu lidí.

Pokles je znatelný i u evangeliků (z 204 000 na 117 000 věřících) a husitů (k nim se v roce 2001 přihlásilo 99 000 lidí, což je o 79 000 méně než o deset let dříve).

Výrazný příliv příznivců naproti tomu zaznamenali Svědkové Jehovovi, a to ze 14 500 na 23 100.

-pn-

Náhoda, nebo ... ?

Dovolte, abych si vzpomněl na svého otce narozeného 1. července 1900. Přestože byl v době I. světové války ještě mladý, byl povolán jako sedmnáctiletý na vojnu. Společně s dalšími mladíky prodělali v Prešpurku (nynější Bratislava) rychlovýcvik a pak byli nasazeni na italskou frontu. A právě tady otec prožil tento příběh...

Při vyčkávání v zákopech nedokázalo špatné oblečení vojáky dobře ochránit před zimou. Proto se někteří z nich vplížili do nedalekého kostela vylámat lavice, aby si z nich udělali oheň – jiné palivo totiž nebylo k mání. Otec jako křesťan odmítl ničit výbavu kostela. Stejně tak to udělalo i několik dalších. Za trest se pak nesměli k ohni ani přiblížit, natož se ohřívat.

Brzy se však ukázalo, že si tím zachránili život. Nepřítel totiž zaregistroval dým a v zápětí do těch míst nasměroval dělostřeleckou palbu. Všichni, kteří se ohřívali u ohně, zahynuli. Ostatní, prokřehlí zimou, přežili.

Můj otec byl mezi nimi – byla to náhoda, nebo zásah Boží?

František Zálaha

Kalendárium prázdniny 2005

3. 7. 14. neděle v mezidobí
5. 7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje *
7. 7. Bl. Marie Romerové *
10. 7. 15. neděle v mezidobí
11. 7. Svátek sv. Benedikta
17. 7. 16. neděle v mezidobí
22. 7. Památka sv. Marie Magdalény
23. 7. Svátek sv. Brigity
24. 7. 17. neděle v mezidobí
25. 7. Svátek sv. Jakuba, apoštola
31. 7. 18. neděle v mezidobí
2. 8. Bl. Augustina Czartoryski *
6. 8. Svátek Proměnění Páně *
7. 8. 19. neděle v mezidobí
9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže
10. 8. Svátek sv. Vavřince
12. 8. Sv. Františka de Chantal *
14. 8. 20. neděle v mezidobí
15. 8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie *
21. 8. 21. neděle v mezidobí
24. 8. Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
28. 8. 22. neděle v mezidobí
29. 8. Umučení sv. Jana Křtitele
4. 9. 23. neděle v mezidobí

* významné svátky a události
pro Salesiánskou rodinu

OPRAVA VARHAN

Po 10. červenci k nám opět přijdou opraváři a budou demontovat další píšťaly z varhan, aby je mohli odvézt k opravám do své dílny. Je proto možné, že v dalších týdnech budou varhany dočasně mimo provoz. Za tuto případnou komplikaci se dopředu omlouváme a budeme se snažit problém vyřešit instalací elektrických kláves. Jinak, dá-li Pán Bůh, oprava varhan by měla být v letošním roce dokončena.

-vii-

DNY LIDÍ DOBRÉ VŮLE VELEHRAD 2005

3. - 5. července 2005

Neděle 3. července

- 13:00 divadelní odpoledne (B podium)
- 13:00 program nejen pro děti (Zlatovláska, Honza u krále a další...)
- 13:00 společenská angažovanost podniků v současné Evropě – mezinárodní konference
- 19:00 výstava obrazů Jaroslava Pastuszaka a sochaře Mirka Sedláře (lapidárium)
- večer v archeoskanzenu koncert Jiřího Pavlice s Hradišťanem

Pondělí 4. července

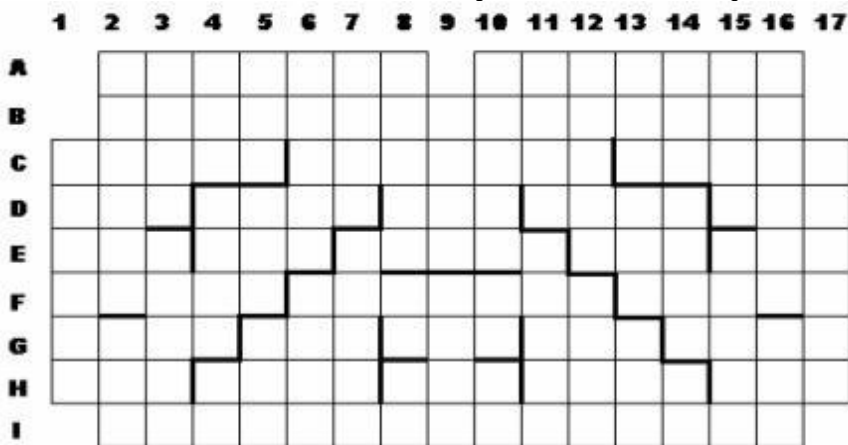
- 10:00 soutěž ve fotbalových dovednostech (hřiště ZŠ)
- 13:00 ruční přepisování Bible (stan naproti Obecnímu úřadu)
- 13:30 mezinárodní setkání vozičkářů
- 13:30 konference o sociální a právní problematice zdravotního postižení (tělocvična ZŠ)
- 15:00 mše svatá pro tělesně postižené v bazilice
- 16:15 setkání vozičkářů (před ZŠ)
- 15:00 Velehrad dětem (B podium) (klauniády, hudební soutěž, možná přijde i kouzelník a další...)
- 15:00 Ekologické odpoledne (archeoskanzen v Modré)
- 17:00 Program na Stojanově gymnáziu – moderuje P. Zbigniew Czendlik
- 20:30 Večer lidí dobré vůle
přímý přenos Česká televize a Český rozhlas 1 – Radiožurnál
účinkující: Jiří Pavlica s Hradišťanem, No Name, Hana Hegerová, Věra Martinová, Spirituál kvintet, Vašo Patejdl a další

Úterý 5. července 2005

- 10:30 slavnostní poutní mše svatá
- 19:30 koncert Spirituál kvintetu

Více informací na www.velehrad2005.cz

Křížovka na prázdniny

Vodorovně: A. připravovat, slovensky „papoušek“, **B. 1. díl tajenky**, C. přemety, odcházet na vojnu, pták pěvec, D. ruský „kdo“, město v Mauretánii, větná spojka, slovensky „kartáč“, prášek na praní, E. čidlo zraku, mužské jméno, ženské jméno, japonský peníz, zkr. Mezinárodní organizace pro obchod, F. namyšlený boháč, slovenský básník (1812 – 1883), uskutečňovat sadbu, G. švédský historik, kříženec osla a kobyly, římsky 2010, předložka, podnik v Sušici, H. německy „mrtvý“, vyrobeno (z angličtiny), osobní zájmeno, druh okopaniny (slov.), druh gibbona, **I. 2. díl tajenky**.

Svisle: 1. zemřít, 2. pekařova pomůcka, nepravda (slov.), 3. průhledná hmota, otlučená, 4. anglický zápor, ruský ostrov, římsky 1500, 5. dívčí jméno, SPZ Tábora, britský ostrov, 6. druh ještěra, nemajetné, 7. krejčovské prolamování, hlízy některých druhů orchidejí, 8. napodobovat zvuk hodin, iniciály herce Mrkvičky, anglicky „nebo“, 9. struna, dovedná, 10. rozkaz, SPZ Povážské Bystrice, iniciály autora Barunky, 11. útok, souzvuk tónů, 12. latinsky „otec“, africký přístav, 13. anglická spojka, zvýšený tón „F“, francouzský ostrov, 14. ztuhlý koloidní roztok, Mohamedův rádce, staročeské zájmeno, 15. značka doutníků, modly, 16. výskati, popěvek, 17. slovensky „kmotr“.

Pomůcka: E. rin, H. tot, 4. ajon, 13. and, epi.

Minulá tajenka: S Pánem Bohem buď zadobře, d'ábla nepohnevej, **nevíš, komu se dostaneš**
připravil František Záhola

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Redakční rada: P. Emil Matuší, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Vyšlo 2. 7. 2005 v nákladu 230 ks.